Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36545
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

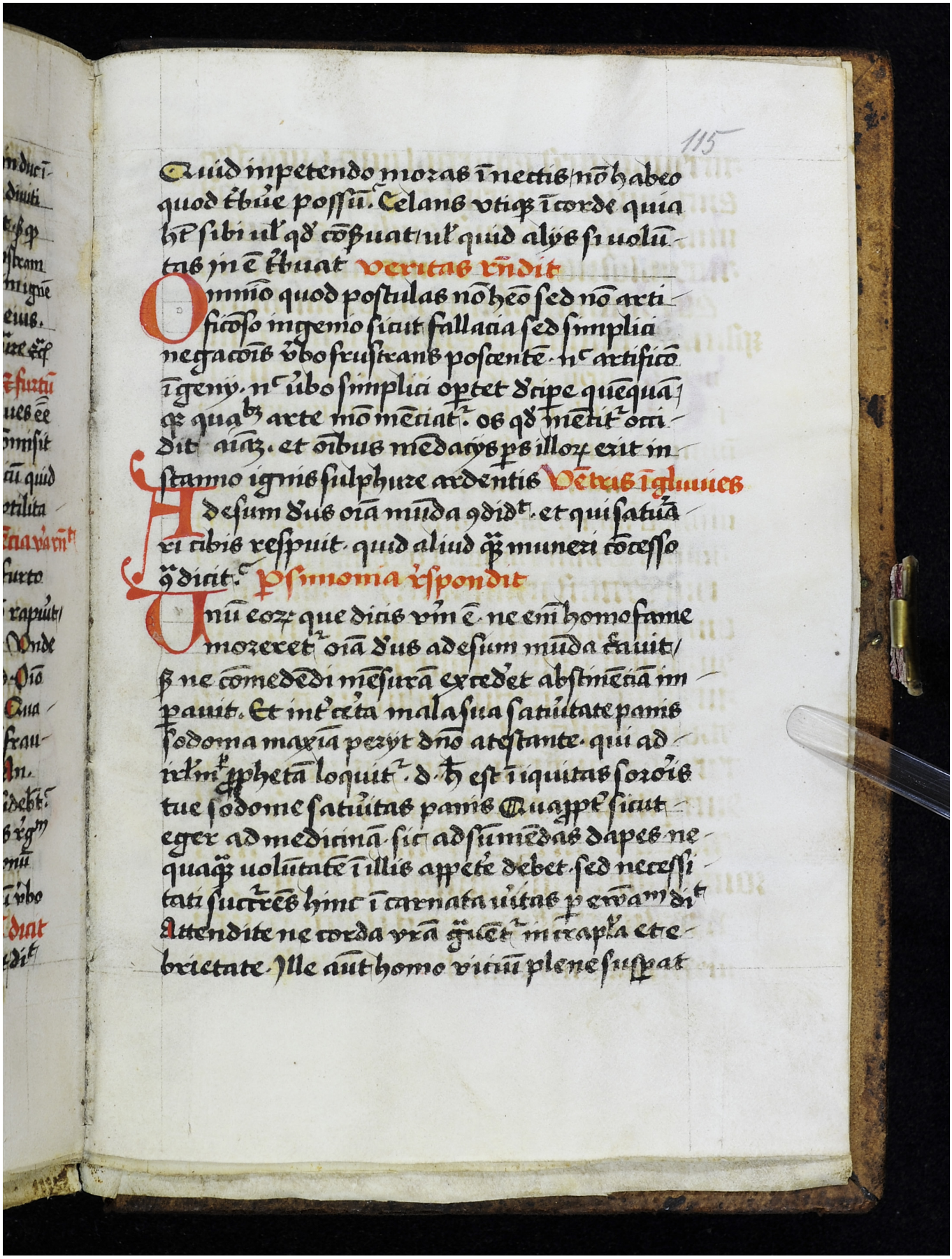

Quid impetendo moras inmectis nō habeo
quod tbūe possū. Celans vtiqꝫ īcorde quia
hē sibi ul'qd cōpuat ul' quid alys si uolū
tas mē tbuat Veritas rndit
Ommo quod postulas nō heō sed nō arti
ficioso ingenio sicut fallacia sed simplia
negacoīb vbo frustrans posœntē. nē artificio
īgeny. nē ubo simplia optet dape quequa
qꝫ quab arte mō meriat. os qd meruit oti
dit aiaz. et oibus medacys ps illoz exit in
stagno ignis sulphure ardentis Petrus īglumes
Adesum dus oīa munda qdixt. et qui satiā
ei tibis respuit. quid aliud qꝫ muneri cōcesso
ḡdiat. Psimoma rspondit
Unū eoz que dias vm ē. ne em homo fame
morereret oīa dus adesum munda fecit/
ꝫ ne comededi mesurā excederet abstmeciā im
pauit. Et int cta mala sua satietate panis
sodoma maxia peryt dno attestante. qui ad
rclm pphēta loquit. d. h est iniquitas sororis
tue sodome satietas panis Quappe sicut
eger ad medicinā sic adsumendas dapes ne
quaqꝫ uolūtate īillis appete debet sed necessi
tati sucurrēs hmc i carnatu uitas p eua dixt
Attendite ne corda vra ḡuet in crapla et e
brietate. Ille aut homo vicīū plene suspat